

Publicerad 2020-10-16 05:25 av SaraSt

Överleva

Om livet är en vacker gåva,
Kan jag då inte lova?
Att inte kasta bort min framtid.
När nästa steg nu tar vid.

Om barndomen nu lyckats passera.
En period då identiteten blir byggd.
Att då ständigt vara otrygg.
Är det inte så konstigt att till sist haverera.

Om min existens gått ut på att prestera.
Att alltid, perfektion leverera.
Vad finns då kvar?
När jag energin inte längre har?

Ett tomt skal.
Med oändliga val.
Att säga adjö här och nu.
Vore kanske, att bryta kapaciteten mitt itu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SaraSt med Poeter.se id #187613 innehar upphovsrätten